

1994

1

Een hard geluid wekt hem, of heeft hij dat gedroomd? Versuft richt hij zich op. 2.04 uur geeft de wekker in helderrode cijfers aan. Hij heeft van Karin gedroomd, het meisje van de groepstherapie. Raar dat juist zij opdoemt in zijn dromen. Ze hebben al jaren geen contact meer. Er bonst iemand op zijn deur. Dat heeft hij dus niet gedroomd. Terwijl hij overeind komt, trekt hij de doppen uit zijn oren.

‘Jan, ben je wakker?’ roept een huisgenoot.

Hij schiet in zijn ochtendjas en haalt de deur van het slot.

‘Er is een vrouw voor de deur afgezet door een taxi,’ zegt de jongen van beneden. ‘Je hebt geluk dat ik nog niet in bed lag.’

Wie mag dat nou zo laat zijn? Slaapdrongen daalt hij de trap af.

‘Jezus, wat ligt Groningen ver weg,’ zegt Judith, die met een grote tas in het halletje staat. Ze kijkt op haar horloge. ‘Als ik dat geweten had, was ik niet gekomen.’

‘Judith!’ roept hij. ‘Wat doe jij hier?’

‘Ik dacht, doe eens gek en neem de trein.’

Ze omhelzen elkaar. Haar geur, vertrouwd en opwindend. Stevig drukt hij haar tegen zich aan en hij krijgt meteen een stijve. Met haar tas onder zijn arm gaat hij haar voor de trap op.

‘Dit doe ik nooit meer,’ zegt ze als ze in zijn kamer zijn.

‘Wat fijn dat je gekomen bent.’

In haar okergele rokje met daaronder zwarte panty’s ziet ze er zo geil uit, dat hij onmogelijk van haar af kan blijven. Zoenend en strelend duwt hij haar zijn bed in.

‘Ik moet heel nodig plassen,’ zegt ze en ze komt overeind.

‘Dan zorg ik voor een extra bed.’ Blij als een kind trekt hij een matras onder het bed vandaan, legt de zijne ernaast en loopt naar de kast voor lakens. Als ze terugkomt, maakt hij een uitnodigend gebaar naar zijn creatie.

‘Ik wil me eerst even wassen.’

‘Nergens voor nodig,’ zegt hij. ‘Ik houd van puur.’

Zonder te protesteren laat ze zich door hem uitkleden en betreden ze hun nieuwe bed.

Met de balkondeuren open kijken ze vanuit zijn bed naar de hoge bomen van het Noorderplantsoen. Bij de bakker heeft hij een zak croissants gehaald, die ze met thee en koffie opeten. In een bed vol kruimels beginnen ze opnieuw te vrijen.

‘Ik moet je een geheim vertellen,’ zegt hij zachtjes tussen het zoenen door.

‘Vertel,’ zegt Judith.

Hij kijkt naar de wolken die overtrekken. Waarom doet hij dit?

‘Toe dan?’

‘Ik durf niet zo goed. Ik ben bang dat je boos wordt.’

‘Je bent homo?’

‘Nee, het is iets anders.’ Razendsnel probeert hij iets te verzinnen om eronderuit te komen. Diep teleurgesteld zal ze hem dumpen. Hij hoort haar al zeggen: liegen, dat vind ik zo erg. ‘Ik ben... Je bent... mijn eerste vriendinnetje.’

‘Nee, dat geloof ik niet.’

‘Echt waar. Je bent de eerste.’

‘Nee, dat kan niet, dat had ik echt wel gemerkt. En Karin dan?’

‘Daar was ik wel verliefd op, maar ik heb het nooit met haar gedaan.’

‘En Hanna?’

‘Ook niet. Ze parkeerde me op een luchtbed toen ik eindelijk mocht blijven slapen.’

‘Echt waar?’

‘Ik heb alleen met haar gezoend,’ liegt hij.

‘Heb je dat hele verhaal over haar verzonnen?’

‘Welk verhaal?’ vraagt hij angstig.

‘Dat ze veel fruit at, waardoor ze zoet smaakte bij het beffen. Je vond haar veel lekkerder dan mij.’

‘Heb ik dat gezegd?’

‘Ga dat nou niet ontkennen.’

‘Ik vind het heerlijk om jou te beffen.’

‘Dus die hele Hanna is een fantasieverhaal?’

‘Ze at altijd wel veel fruit.’

‘Jemig,’ zegt ze.

‘Ben je boos?’

‘Verbaasd. Ik had echt gedacht dat je geen maagd meer was. Je was zo zelfverzekerd en het ging allemaal zo makkelijk.’

‘Komt door jou,’ zegt hij en hij hervat het zoenen.

‘Heb je de deur wel op slot gedaan?’

‘Natuurlijk,’ zegt hij. Opgelucht kijkt hij haar aan. ‘Mag ik aan je vagina zitten?’

‘Jezus.’ Met een zucht draait ze zich van hem weg. ‘Je lijkt wel een dokter. Dat vraag je toch niet?’

‘Sorry, hoe moet ik het dan vragen?’

‘Zoiets doe je gewoon.’

Voorzichtig legt hij zijn hand op haar bovenbeen.

‘Zo wil ik het niet,’ zegt ze en ze duwt zijn hand weg. ‘Ik ga douchen.’

Ze komt overeind en voelt aan de deur. ‘Hij zit helemaal niet op slot.’

‘Ik dacht...’

‘Dat is toch raar. Waarom lieg je daarover?’

‘Ik lieg helemaal niet. Ik dacht echt...’

‘Zo kan ik je toch niet vertrouwen?’

Met een gekwetste blik verdwijnt ze in zijn badjas de gang op.

2

Wat is er met hem aan de hand? Hij heeft alweer van Karin gedroomd. Hij probeert de droom terug te halen, wat niet lukt. Hoe goed kennen ze elkaar nou? Alleen van de groepstherapie in Leeuwarden. Eindeloze sessies over vage gevoelens, die hij niet durfde uit te spreken. Ze wilde medicijnen studeren en is vast dokter geworden. Daar is ze slim genoeg voor. Hij ziet haar witte sportschoenen voor zich, waar hij hele therapie sessies naar gekeken heeft, om vooral niet naar haar mond te kijken. Haar prachtige brede mond. Nog mooier dan die van Julia Roberts. Hoe heet die film ook alweer? *Pretty Woman*, maar dat was later. Met een ruk staat hij op. Godverdomme, waarom heeft hij het nooit met haar gedaan?

‘Goedemorgen. Ik ben Jan en kom mijn diploma ophalen.’

De vrouw achter de balie kijkt verstoord op. Nadat ze een trek van haar sigaret heeft genomen, trekt ze een lade open en vraagt zonder hem aan te kijken: ‘Wat is je geboortedatum?’

‘5 januari 1967,’ antwoordt hij monter.

Traag en onverschillig haalt ze met haar rode nagels een dik vel papier uit een map en legt het voor hem neer. “*Alumnum ornatissimum Jan van der Meulen examine sollemni in historia absoluto*” staat erboven. Geen idee wat het betekent, maar het gaat over hem. Daaronder zijn cijferlijst, die gelukkig in het Nederlands is opgesteld. Bij het onderdeel bijvakken ziet hij iets wonderlijks staan. “Computergebruik in de Oude Geschiedenis.”

‘Ik heb u betrappt op een anachronisme,’ zegt hij lachend.

‘Je hebt wat?’

‘U heeft een fout gemaakt. Kijk zelf maar.’

Met een zucht trekt ze het diploma naar zich toe en legt het naast een lijst uit de map. ‘Ik heb helemaal geen fout gemaakt.’

‘In de oudheid zal men weinig gebruik hebben gemaakt van computers.’

‘Zo staat het hier anders wel. Dat ga ik dus niet aanpassen.’

‘Het vak computerkunde heb ik gevolgd bij de vakgroep Oude Ge-

schiedenis. Dat is toch iets anders dan hier staat.'

Ze kijkt opnieuw in haar map en zegt: 'Nee, hoor. Het staat hier goed. Computergebruik in de Oude Geschiedenis.'

'Wat denkt u zelf?'

'Je moet daar tekenen,' zegt ze. Ze neemt een haal van haar sigaret en blaast de rook zijn kant op.

Kuchend zet hij zijn handtekening en loopt dan zo snel mogelijk met zijn bul naar buiten.

'Is Bob al vader?' vraagt Judith over de telefoon.

'Dat denk ik niet,' zegt Jan afwezig. Door het raam kijkt hij naar de kale bomen van het Noorderplantsoen in het grauwe februari licht.

'Wanneer is Carla uitgerekend?'

'Hoe moet ik dat weten?'

'Praten jullie...